

(12)

CERERE DE BREVET DE INVENȚIE

(21) Nr. cerere: **a 2011 00444**

(22) Data de depozit: **09.05.2011**

(41) Data publicării cererii:
30.09.2014 BOPI nr. 9/2014

(71) Solicitant:
• **VLĂDILĂ BOGDAN-CONSTANTIN**,
STR.ANASTASIE PANU NR.10, BL.B 7,
SC.2, AP.55, SECTOR 3, BUCUREȘTI, B,
RO

(72) Inventatori:
• **VLĂDILĂ BOGDAN-CONSTANTIN**,
STR.ANASTASIE PANU NR.10, BL.B 7,
SC.2, AP.55, SECTOR 3, BUCUREȘTI, B,
RO

(54) **COMPOZIȚIE PENTRU ACCELERAREA OSTEointegrării
UNUI IMPLANT DENTAR**

(57) Rezumat:

Invenția se referă la o compoziție pentru accelerarea osteointegrării unui implant dentar, a tratării sau a vindecării unui țesut bolnav. Compoziția conform invenției cuprinde un mineral constând din pudră de opal sau de dinte uman sau animal, și o cantitate de apă

structurată, cuprinsă între 15 și 35% față de greutatea mineralului.

Revendicări: 1

Compoziție pentru accelerarea osteointegrării unui implant dentar

Invenția se referă la o compoziție destinată pentru realizarea de elemente și dispozitive medicale - utilizate pentru accelerarea osteointegrării unui implant dentar - cum ar fi bonturi de vindecare/cicatrizare, bonturi protetice provizorii, gutiere, pentru obținerea de pivoti radiculari, sine de imobilizare și incrustații, coroane și punți, inclusiv perne și învelitori pentru cap; totodată această compoziție se poate folosi și ca ingredient pentru materiale de obturație sau pentru vindecarea unui țesut bolnav, de exemplu de paradontoză. Toate aceste elemente și dispozitive fac obiectul descrierii de brevet de invenție "Implant dentar și set de elemente și dispozitive medicale pentru accelerarea osteointegrării lui", înregistrată în România la data de 25.10.2010 sub nr. a 2010 01010 tot de autorul prezentei invenții.

Astfel de compoziții sunt tratate nu numai în lucrarea menționată dar sunt descrise și în diferite alte lucrări anterioare cum ar fi cererea de brevet FR 2926460, din 22.01.2008, având ca autori pe d-nii Gilles Gutierrez și Bogdan Vlădilă – autorul prezentei cereri, care prezintă o primă utilizare medicală a opalului în chirurgia dentară, în vederea accelerării creșterii masei de material osos dispus în jurul unui implant sau a rădăcinii unui dinte.

Respectivele compoziții au fost utilizate de autorul prezentei cereri într-un număr relativ mare și anume de sute de cazuri, cu rezultate, în general, notabile. Ce se poate constata din utilizarea lor și trebuie menționat, deoarece explică apariția prezentei invenții, îl constituie faptul că la unii pacienți rezultatele erau foarte bune în timp ce la alții nu puteau fi notate decât ca mulțumitoare. Precizăm de la început că era vorba, în principal, de lucrări realizate din compoziții pe bază de opal, natural sau sintetic. Faptul acesta se pune, de obicei, pe starea de sănătate și/sau caracteristicile biologice ale respectivului pacient. Total de neînțeles îl constituia însă faptul că, uneori, în cazul aceluiași pacient, o a doua lucrare, realizată în condiții identice, da rezultate diferite, cu toate că cele două lucrări erau realizate cam în aceeași perioadă de timp și erau destinate doar de a se înlocui una prin cealaltă. De exemplu, o simplă gutieră înlocuită cu alta absolut identică da, la un interval de timp de doar șase luni, rezultate diferite din punct de vedere al acțiunii ei. Analizând atent cazurile s-a tras concluzia că opalul provenit din anumite părți ale globului da rezultate excelente în timp ce altul, din alte regiuni, de exemplu din China, da rezultate mai slabe. Analizând apoi caracteristicile fizico-chimice ale cristalului utilizat s-a constatat că, unele includ în compoziția lor și molecule de apă, într-un volum mai mic sau mai mare, iar altele nu. Cele ce includ molecule de apă dau și rezultate foarte bune în utilizare. După cele mai multe surse de informare, de exemplu

Wikipedia, opalul natural include între 6 și 21% apă. Există însă și surse informaționale ce ridică conținutul maxim până la 25%.

Din acest moment totul a devenit mult mai clar date fiind rezultatele ultimelor cercetări legate de importanța prezenței apei - și nu a oricărui tip de apă ci doar a uneia care întrunește niște condiții precise de calitate, - în organismul uman.

Activitatea multor cercetări ce au ca obiect apa și sănătatea au evidențiat importanța apei în procesul vieții pe pământ. Dl. Ing. Mihai Toma în una din lucrările sale "Apa, miracolul vieții – Terapii interne cu apă" explică pe larg acest lucru într-un mod concis astfel încât preferăm să-l explicăm, la rândul nostru, prin cuvintele sale. Extragem doar esențialul, Astfel, pag. 14: "Apa primește energie și informație din univers și o transmite în organismul uman"; iar ceva mai departe, pag. 16: "Apa este un material de bază al celulelor vii, deoarece în interiorul membranei celulare plutesc componentele celulelor – nucleul, mitocondriile, enzimele, etc. Matricea intercelulară este și ea, în cea mai mare măsură compusă din apă. Din acest punct de vedere cele mai fluide părți ale organismului sunt sângele și limfa. *Aceste fluide pot dizolva și transporta diferitele substanțe din organism datorită asimetriei și constituției bipolare a moleculelor de apă.*"; pag. 18, "Polaritatea legăturilor de apă rezultă din doi factori:

- a) diferența dintre electronegativitatea oxigenului și a hidrogenului;
- b) forma de V a moleculei".

"Astfel, oxigenul atrage mai mult electronii din legătură decât hidrogenul, iar dacă molecula apei ar fi rectilinie, cele două efecte direcționate unul spre altul s-ar elimina reciproc. În mod similar, schimbul de încărcătură în cele două legături O-H, atribuie o anumită sarcină (polaritate) și moleculei în sine."; pag. 19, "În ultimii 20 de ani s-a descoperit că apa poate exista și într-o a patra stare numită starea de cristal lichid între 0 și 60°C, aceasta fiind forma structurală ce caracterizează mările și oceanele și fiecare ființă vie. În această stare, apa posedă o încărcătură magnetică specială care este baza comunicării moleculare și parte a complexului "fosfat – apă – oxigen legat" ce explică Biofotonica – teoria laserilor biologici. Acest complex în care este prezentă apa structurată sub formă de cristal lichid, este cel care asigură circulația LUMINII (a biofotonilor) în organism, în special noaptea Apa existentă în corpul uman acționează ca o moleculă bipolară care înconjoară fiecare anion și cation cu o matrice structurală unică rezultând așa numiții "clusteri" (grupuri) de molecule de apă, care ocupă un spațiu mult mai mare decât particulele dizolvate propriu-zis. Clusterii au o frecvență proprie de rezonanță. ***Dacă se acționează asupra organismului, adică asupra apei din organisme, adică asupra clusterilor***

cu o frecvență potrivită, clusterii pot fi descompuși și substanțele dăunătoare pot fi eliminate din corp. Este interesant faptul că acești clusteri de apă rezistă chiar dacă particulele în jurul cărora sunt construiți au fost dizolvate. Apa devine un purtător de informație. Nu este suficientă îndepărtarea alergiei în sine din corp, ci informațiile din jurul ei trebuie de asemenea "șterse". Perturbarea electronilor, adică poziționarea lor în corp, este esența fiecărei terapii, în timpul căreia ordinea și așezarea moleculelor finalizează condiția patologică sau nonpatologică (boală sau sănătate). Rând pe rând, savanți celebri au evidențiat importanța existenței apei în organismul uman și efectul ei vindecător dar, de precizat că, nu a oricărui tip de apă.

În 1988 fizicianul și imunologul francez Jacques Benveniste (1935-2004), în cadrul Congresului Național de Homeopatie, a prezentat rezultatul cercetărilor sale care, pe scurt, sună astfel: "o substanță dizolvată într-o cantitate mare de apă are același efect biologic ca atunci când se afla în stare pură, inițială". Mai exact spus "apa preia tiparul" (informația) moleculei care a dispărut. Stochează informația putând apoi să o retransmită. De atunci și până azi cercetările medicului francez au fost refacute în zeci de laboratoare, cu mare atenție, folosindu-se aparatură din ce în ce mai sofisticată, rezultatele obținute confirmându-le pe ale acestuia. Totodată ele au dus la informații noi șocante nu numai pentru lumea științifică ci și pentru omul de rând. Deoarece fraza de mai sus este mult prea seacă vom căuta să dăm în continuare mai multe informații pentru a se înțelege pe deplin importanța ei.

În anul 2003, în cadrul Institutului de Probleme Biomedicale de pe lângă Academia Rusă de Științe, savantul rus **Stanislav Zenin** a susținut o teză despre memoria apei. Zenin a descoperit că persoanele cu capacități paranormale pot modifica puternic electroconductivitatea apei doar cu puterea gândului. Zenin a caracterizat apa ca fiind o substanță structurabilă care permite stocarea informației – adică, un fel de rezervor de informații biologice. Zenin a mai descoperit că apa are o memorie de scurtă durată și una pe termen lung. Memoria primară devine manifestă în urma unei influențe exterioare singulare când are loc o modificare reversibilă a structurii apei reflectată la nivelul configurației electromagnetice de la suprafața clatraților – adică, mai clar spus a cristalelor ce includ molecule de un singur fel în golurile din rețeaua lor cristalină, cum ar fi de exemplu cristalul de opal ce include molecule de apă în goluri ale rețelei sale. Memoria de lungă durată implică o transformare profundă a elementelor care formează matricea de clatrați în urma unui impact informațional de durată. Aceasta înseamnă că nu este necesar ca cineva să posede capacități paranormale pentru a crea o anumită structură a apei. Este suficient să transfere o anumită stare psihică apei pentru o anumită perioadă. Din

nefericire, caracterul multidisciplinar al investigațiilor dedicate memoriei apei se lovește de faptul că majoritatea oamenilor de știință sunt antrenați doar într-un singur domeniu, o singură disciplină ceea ce le închide oarecum orizontul și îi face uneori incapabili să realizeze toate dimensiunile unui anumit fenomen. De aici și tendința de a nega în general fenomenele aflate „la graniță” sau de a refuza investigarea acestora.

Japonezul Masaru EMOTO a descoperit, în urma cercetărilor sale recente, că gândurile și sentimentele umane influențează direct structura materiei. El a observat că apa înmagazinează toate informațiile transmise ei sub formă de energie din mediul înconjurător. Se confirmă astfel ceea ce tradițiile spirituale susțin de milenii: suntem responsabili de raiul sau de infernul în care trăim. Cercetările dr. Emoto l-au condus la definirea conceptului de "hado" modelul vibrațional intrinsec existent la nivelul atomic al materiei. Din 1994, Emoto a început să studieze și să fotografieze cristale de apă înghețată. Rezultatele au fost prezentate în cartea sa "Messages from Water" (Mesajele apei), în care este subliniat efectul conștiinței umane (al diferitelor tipuri de energie hado) asupra apei. Fotografiile arată clar în ce mod structura cristalină a apei înghețate reflectă calitatea ei, precum și modificările acesteia ca urmare a expunerii la diverși factori externi: poluare, cuvinte, muzică, fotografii și chiar rugăciuni. Formele de hado pozitiv, de exemplu forța sublim creatoare a artei și în special a muzicii, au generat forme geometrice, hexagonale, armonioase. Probele de apă expuse unui hado negativ (cuvinte urâte, imagini ale unor ființe malefice, poluare, muzică heavy-metal) au cristalizat în forme amorse, ciudate și dizarmonioase. Rezultă din aceasta, afirmă dr. Emoto că apa are un mesaj foarte important pentru noi. Ea este precum o oglindă care ne reflectă întocmai starea noastră interioară. Viața umană se află în directă corelație cu calitatea apei, atât cea din corpul nostru cât și cea din jurul nostru. Concluzie: apa preia cu ușurință vibrațiile și energia mediului în care se află. Apa poate vindeca și transforma în bine viața planetei, prin gândurile pe care le alegem să le întreținem în mentalul nostru și prin modurile în care aplicăm aceste gânduri. Cum s-a ajuns la această concluzie șocantă pentru oricine. Împreună cu cercetătorul Kazuya Ishibashi a pus la punct o tehnică de fotografiere a cristalelor de apă înghețată. Mai întâi s-a constatat că apa de la robinet din marile orașe – din toată lumea, nu numai din Japonia – nu formează cristale. Numai apa din orașe mai mici, aprovizionată cu apă din puțuri de mare adâncime sau apa provenită din izvoare de munte formează cristale prin înghețare, uneori chiar foarte frumoase. Această apă mai este denumită și apă hexagonală, după forma hexagonală a cristalelor ei. Apoi s-a constatat și că apa de ploaie din

zonele poluate formează cristale urâte, diforme. Și mai șocant. Apa aflată în apropierea unor persoane ce nutreau gânduri urâte, de ură, invidie, dușmănie forma de asemenea cristale urâte, în timp ce apa aflată în preajma unor persoane ce nutreau gânduri frumoase sau spuneau rugăciuni ducea la creerea unor cristale frumoase. Dacă rugăciunile erau spuse de un număr mare de persoane influența lor asupra apei era imensă. Când, în anul 1996, locuitorii unui întreg oraș au fost solicitați să se roage, apa a format cristale deosebit de frumoase. Simpla rostire a unor cuvinte frumoase în apropierea apei – cum ar fi un "mulțumesc", "fericire", "iubire", "recunoștință", duce la formarea de cristale mult mai frumoase decât în cazul când în apropierea ei sunt spuse cuvinte ce au o altă încărcătură emoțională cum ar fi "prostule", "nefericire", "stres", "îngrijorare", etc.

Experiențele dr. Masaru EMOTO au fost pe deplin confirmate prin experiențele ulterioare realizate de cercetători ruși de la instituții de prestigiu. Cităm câțiva dintre ei fără a mai detalia experiențele lor:

- acad. Prof. Konstantin Korotkov, profesor de fizică la Universitatea Tehnică de Stat din St. Petersburg, Rusia;
- dr. Aleksander Solodilov, membru corespondent al Academiei de Științe a Rusiei;
- Vlail Kaznacheyev, Academia de Medicină a Rusiei; și lista poate continua.

Din toate aceste cercetări extragem totuși încă o constatare importantă și anume că nu orice apă este folositoare organismului uman ci doar așa numita apă structurată, adică aceea din care se pot obține cristale frumoase și anume apa din puțuri de mare adâncime, apa din izvoare curate de munte, apa PI și nu în ultima instanță apa sfințită de un preot. Afirmatia aceasta din urmă poate părea, mai ales pentru necredincioși, mai mult sau mai puțin hazardată dar ea nu ne aparține nouă ci unor cercetători de valoare, membrii de academii, profesori universitari etc. purtând deci certificarea unor instituții de stat cu renume mondial.

În momentul de față, conexiunile dintre memoria apei, acțiunea unor câmpuri de frecvență joasă de origine terestră sau cosmică asupra unor procese biologice mediate de apă, anomaliile unor proprietăți fizice ale apei și efectele biologice ale unor diluții homeopatice sunt încă destul de greu de estimat. Acest lucru nu înseamnă că memoria apei sau modificarea proprietăților ei pe căi fizice sau aparent non-fizice sunt fenomene certe sau înțelese, ci doar că trebuie să li se acorde toată atenția și efortul în vederea clarificării lor viitoare. Este posibil să aflăm, în viitor, că legătura dintre aceste fenomene este chiar diferită de cea sugerată de teoria domeniilor coerente. Istoria științei a arătat că legăturile ascunse dintre diferite

fenomene devin clare doar când problemele lor teoretice sunt elucidate. Am făcut această lungă punere în temă cu privire la cercetări recente desfășurate asupra apei doar pentru a demonstra că existența sa în interiorul corpului uman, a tuturor țesuturilor, face ca la apariția unor modificări organismul să caute să readucă lucrurile la situația normală. Micșorarea volumului de apă din țesuturi sau acumularea unei ape „rele” poate duce la deteriorarea funcționării respectivelor țesuturi și, în final la îmbolnăvirea organului din care acestea fac parte și chiar a întregului organism. Este ceea ce se întâmplă inclusiv în cazul danturii.

Se poate explica acum relativ ușor și faptul constatat mai demult că, în general, înotătorii au o dentiție slabă. Datorită existenței unei cantități mari de clor în apa din bazin, înotătorii au frecvent clor în gura, ori se știe că acesta este agent deshidratant și în consecință, dantura lor nu mai conține cantitatea recomandată de apă. Apoi, s-a mai constatat și că un dinte cu mobilitate mare, care poate fi extras, conține mai puțină apă decât un dinte normal. Devine evident că esența regenerării este reprezentată de prezența apei în țesutul care urmează a fi supus, eventual suplimentar, și unui câmp electromagnetic cu o frecvență cunoscută ca fiind regenerativă.

Trebuie bineînțeles prevenită pierderea apei din orice fel de țesuturi dar, odată ce aceasta este pierdută tot ce trebuie să facem este să o completăm și să creștem și intensitatea câmpului electromagnetic cu efect regenerativ. Modul de creare și aplicare a acestui câmp suplimentar a fost tratat în cererea noastră anterioară.

Problema tehnică rezolvată prin invenția de față constă în realizarea de compoziții utilizabile pentru toate tipurile de elemente și dispozitive folosite în afecțiuni dentare și nu numai pentru acestea ci și pentru toate dispozitivele folosite pentru reactivarea unui anumit țesut, cum ar fi cele menționate în descrierea noastră anterioară din data de 25.10.2010 depusă sub nr. a 2010 01010 și anume cele dispuse în interiorul unor perne sau învelitori pentru cap.

Invenția de față elimină toate dezavantajele menționate mai sus prin aceea că la toate compozițiile utilizate pentru reactivarea unui anumit țesut, fie el din interiorul cavității bucale, dar și de la exteriorul ei, de exemplu păr, piele, os, etc. se adaugă și o cantitate de apă structurată sub forma de cristal lichid echivalentă procentual față de greutatea mineralului utilizat, cu cantitatea de apă conținută de țesutul sănătos și nu de țesutul bolnav pentru refacerea căruia ea urmează a se aplica.

Cu alte cuvinte, trebuie respectată condiția ca respectiva apă adăugată să poată cristaliza în forme geometrice regulate, indiferent de locul de proveniență a ei sau de metoda prin care a fost ea adusă să îndeplinească această cerință. Mai exact

poate fi apă provenită din izvoare curate de munte, din puțuri de mare adâncime, din ghețarii polari sau pregătită cu ajutorul unor filtre mai mult sau mai puțin complexe, prin osmoză inversă sau, pur și simplu prin sfințirea ei de către un preot.

Prin aplicarea invenției se obțin următoarele avantaje:

- orice compoziție realizată are eficacitate maximă indiferent de locul de proveniență a unui mineral utilizat la realizarea ei;
- nu sunt necesare procedee sau o aparatură specializată pentru realizarea unei compoziții sau a alteia.

Se dă în continuare un exemplu de realizare a unei compoziții conform invenției.

Pentru realizarea unei compoziții destinată pentru accelerarea osteointegrării unui implant dentar sau/și pentru realizarea de dispozitive intraorale cum ar fi bonturi de vindecare / cicatrizare, bonturi protetice provizorii, gutiere, pivoti radiculari, sine de imobilizare și incrustații, coroane și punți realizată, de exemplu, din orice mineral capabil să micșoreze reluctanța magnetică a unei porțiuni dentare și/sau să rezoneze cu frecvențele electromagnetice din cavitatea bucală este necesar ca respectiva compoziție să conțină și o cantitate de apă structurată. Cantitatea de apă adăugată mineralului din compoziție trebuie să fie echivalentă, în procente de greutate față de greutatea respectivului mineral, cu cantitatea de apă conținută de țesutul sănătos și nu de țesutul bolnav pentru refacerea căruia ea urmează a se aplica. Aceeași condiție va trebui să o îndeplinească și compoziția ce se va folosi ca ingredient pentru materiale de obturație. Cu alte cuvinte, de exemplu, față de greutatea mineralului din compoziție compoziția va trebui să conțină o cantitate de apă echivalentă cantității de apă conținută de un dinte sănătos și nu cu cantitatea de apă ce o conține acum dintele bolnav. Pentru exemplificare, dăm în continuare conținutul în apă al câtorva țesuturi:

- cementul dentar, 22% apă;
- părul uman sau animal, 12 – 18% apă;
- stratul cornos, piele, 10 – 30% apă;
- oasele corpului, 15% apă.

La fel se pune problema și dacă respectiva compoziție este destinată pentru realizarea de perne sau de învelitori pentru cap.

Repetăm că, se impune și condiția ca respectiva apă adăugată să poată cristaliza în forme geometrice regulate, indiferent de unde a fost ea procurată sau de metoda prin care a fost ea adusă să îndeplinească această cerință, adică cu ajutorul unor filtre mai mult sau mai puțin complexe, prin osmoză inversă sau, pur și simplu

prin sfințirea ei de către un preot. Accentuăm asupra faptului că respectiva apă trebuie să aibă calitatea de apă structurată adică apă capabilă să ia prin înghețare o formă de cristal regulat, hexagonal așa cum este ea regăsită în țesuturile omului sănătos pentru ca eficiența compoziției să fie maximă. Poate părea deplasată, pentru anumite persoane, afirmația noastră dar, dacă nu se dispune de apă provenită din puțuri de mare adâncime, din ghețari formați cu mii de ani în urmă, sau din izvoare de munte foarte pure, recomandăm ca să se utilizeze fie așa numita apă pi fie apă sfințită de un preot deoarece este dovedit de numeroși savanți prin experiențe atent desfășurate că o astfel de apă are caracteristici fizico-chimice net superioare unei ape prelevată din rețeaua orășenească sau chiar a unei ape recoltate din puțuri de joasă adâncime, de exemplu de la cca. 10 m. adâncime.

În general, respectiva compoziție trebuie să conțină o cantitate de apă cuprinsă între 15 și 35% din greutatea mineralului folosit, de exemplu opal sau pudră de oase, etc. Astfel, dacă trebuie să realizăm o compoziție ce urmează a fi introdusă într-un material de obturație și știm că această compoziție trebuie să includă în jur de 20%, în greutate, opal (sau pudră de dinte uman sau animal), vom adăuga apă care să reprezinte cca. 15% din greutatea opalului. Dacă în interiorul unui implant vom introduce numai pudră de opal, la fel, cantitatea de apă adăugată trebuie să fie în procent de cca. 15% din greutatea respectivei pudre.

Revendicare

Compoziție pentru realizarea de elemente și dispozitive medicale - utilizată pentru accelerarea osteointegrării unui implant dentar, a tratării sau a vindecării unui țesut bolnav, caracterizată prin aceea că include și o cantitate de apă structurată sub forma de cristal lichid echivalentă procentual față de greutatea mineralului utilizat cu cantitatea de apă a țesutului sănătos pentru care respectiva compoziție urmează să se utilizeze.